

ΤΟ ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΟΤΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ο σκοτεινός υπόκοσμος των προδοτών. Η διάφορες κατηγορίες των «εθελών» της αστυνομίας. Η ύποπτες φιλίες των καταδοτών στις φυλακές. Πώς ανεκαλύφθη ο δελεαστικός της «γρῆρας» της οδού Λαφαγιέτη. Οι τυχαίοι καταδοτές. Η «καταδοτήριος» από έκδικησι ή από ζήλεια, κλπ. κλπ.

ΧΕΙ αποδειχθή ότι πολλές επιτυχίες των αστυνομικών φθιλλονται σ' ένα περίεργο κι' άλλοπρόσβαλο πλήθος ανθρώπων, που τους βοηθάει στις ανάτησεις τους... Ποιοί είνε αυτοί; Οι «καταδοτές». Οι πιο παράδοιοι άνθρωποι του «συναφίου», οι «δύο φορές τιμίοι», κατά την εθνική Έκφρασι των απάχηδων θέλουν να θεωρούνται δηλαδή ως «τιμίοι», τόσο από τους κακοποιούς, όσο κι' από τους αστυνομικούς. Η άλθησια τώρα είνε ότι κανείς δέν τους έχει σε μεγάλη εκτίμησι. Κανείς δέν τους αγαπάει. Οι απάχηδες μάλιστα τους έχουν κηρύξει έναν έξωτονικό πόλεμο κι' όπου τους βρουν τους ξεκαθαρίζουν, τηρώντας έτσι πιστά τους αίστηρος νόμους. Οι καταδοτές λοιπόν ζουν χαμένοι στον υπόκοσμο των μεγαλοπόλεων, από τον όποιο φαρύουν τα θύματά τους, για να τὰ καταδώσουν στην αστυνομία και να εισπράξουν τα «αργύρια του 'Ιούδα». Αυτό είνε οι «έμποροι του έγκληματος».

Το Παρίσι έχει ένα πλήθος απ' αυτούς τους «έμπορους». Είνε απάχηδες, πρώην λαποδοτές, άλλητες κι' άνθρωποι του σκηνιού και του παλουκιού. Έργάζονται παντού: Στά ύποπτα κέντρα, στα καταγύγια, στις λαϊκές συνοικίες, στις φυλακές. Με τη σημερινή μάλιστα εξέλιξι της έγκληματικότητας, τώρα, που κάθε κακοποιός μεταχειρίζεται στη «βουλειά» του πρωτότυπα και μυστηριώδη «σύνεργα» και δέν είνε διάλοιο εύκολο ν' ανακαλυφθή. Θεωρούνται ως οι καλύτεροι βοηθοί των αστυνομικών.

Από μια τελευταία στατιστική της Παρισινής Αστυνομίας, βλέπουμε ότι κατά το 1933 πληρώθηκαν 460 χιλιάδες φράγκα στους διαφόρους «καταδοτές» για τις υπηρεσίες τους.

Πώς εργάζονται όμως αυτοί οι παράδοιοι συνοργάτες των αστυνομικών; Η μέθοδος τους είνε απλουσάτη. Όριστε τι απεκάλυψε η έρευνα ενός γνωστού Παρισινού δημοσιογράφου, του Λουί Ρουμπώ:

«Ο καταδοτής», γράφει ο κ. Ρουμπώ, είνε πάντα ο μοιραίος φίλος κάθε κακοποιού. Έχει μια έξαιρετική ικανότητα να κερδίζει την εμπιστοσύνη του και να του κλέβη τα πιο απόκρυφα μυστικά του. Είνε γνωστό ότι έρχονται σιγμίες, κατά τις όποιες όλοι οι έγκληματιοί σφύρουν να τους κυριέψη ή απογοήτευσι κι' ο φόβος της τιμωρίας.

«Αλλοτε πάλι από έγωισμό, όταν πρό πάντων είνε μεθυσμένοι, ύπερηφανεύονται για τα έγκλημάτά τους! Έτσι όμολογούν ότι έκαναν τό τάδε ή τό δείνα «κόλπο», τό όποιο ή αστυνομία θεωρούσε ως σκοτεινό κι' μυστηριώδες.

«Η βράσις των «καταδοτών» αρχίζει πολλές φορές κι' από τις φυλακές. Μη σας φαίνεται περίεργο... Στις φυλακές, ακόμη κι' οι πιο άγριοι έγκληματιοί, γίνονται άρνακία. Δουλεύουν ήσυχ πηγαίνουν στην εκκλησία, παίζουν ποδόσφαιρο, σάν να είνε έσωτερικοί μαθηταί κανενός Λυκείου κι' άποσύρονται ναρίς, ναρίς, στα κελιά τους, για να πάρουν άνεόγητοι τα ναρκωτικά τους!

»Οι «καταδοτές» σ' αυτή την περίπτωσι ή είνε «ισοβίτες», που προσπαθούν να ξεμυενίσουν τους φυλακές τους με τις προ-

δοσίες τους, για να περνούν ήσυχά τη ζωή τους ή κατάδικοι, που κυτάζουν να λιγοστέψουν μ' αυτό τον τρόπο την ποιή τους. Κανείς δέν ξέρει και κανείς δέν ύποπτεύεται από τους νεοφερμένους καταδικούς ότι υπάρχουν ανάμεσά τους άνθρωποι, που δίνουν κάθε βράδυ λεπτομερή άναφορά στη διεύθυνσι των φυλακών. Αρχίζουν λοιπόν να έξωμολογούνται ύστερα από καρρό τό «κόλπο» τους στον έμπιστο φίλο του, έναν «καταδοτή». Τό άποτέλεσμα; Όδηγούνται στο δικαστήριο για να ξαναδικασθούν για τό νέο αυτό έγκλημα τους! Ίδου μια τέτοια περίπτωση:

»Ο Ζυλ Φρουσιέ ήταν ένας ήσυχος κατάδικος και ποτέ δέν άνακατευόταν στις συζητήσεις και τ' άστεία των φυλακισμένων. Οι άλλοι κακοποιοί τον κορόιδευαν ότι μετανόησε, που είχε βάλει χέρι στο ταμείο του άφεντικού του. Μά εκείνος δέν πειραζόταν. Έργαζόταν όλη τη μέρα, χωρίς να ξεκουράζεται, πηγαινε από τους πρώτους τό βράδυ στο κελλί του κι' ήταν πρώτο φυλακισμένου. Λίγο καιρό όμως πριν από την άποφυλάκισί του, έπιασε φίλια μ' έναν «ισοβίτη», με μια «κολασμένη ψυχή», τον Μπερνάρ Λαντόκ. Οι δύο κατάδικοι ζούσαν άχώριστοι. Τους έβλεπαν παντού μαζί.

—Αλλάς ο γέρο σατανάς, ο Λαντόκ, έλεγαν οι άλλοι, φαίνεται ότι έχει τίποτε «βρεσεδιά» στον έξω κόσμο και θέλει να τό τ' άκανοίση ο Φρουσιέ...

»Ένα πρωί ώστόσο ειδοποίησαν τον Ζυλ Φρουσιέ ότι τον ζητούσαν δυο αστυνομικοί. Κλείστηκαν λοιπόν μαζί του στο γραφείο του διευθυντοί κι' ύστερα από τρεις ώρες, οι φύλακες άδηγισαν πάλι τον Φρουσιέ κατάχλωμο στο κελλί του.

Οι φυλακισμένοι άναστατώθηκαν. «Από διάδρομο σε διάδρομο είχε διαδοθή ή είδησι ότι είχε άνακαλυφθή ο «δολοφόνος της γρῆρας της οδού Λαφαγιέτη», ό όποιος την είχε στραγγαλίσει για να της πάρη τις οικονομίες της. Ποιός ήταν αυτός; Μά εκείνος ό «άγιος» ο Φρουσιέ, ο φίλος του Λαντόκ...

»Πώς όμως είχε άνακαλυφθή τό έγκλημά του, αφού ή αστυνομία επί δυο δόλοκρια χρόνια έρευνοούσε μάταια ν' άνακαλύψη τό ίχνη του; Μυστήριο! Κι' αυτός ακόμη ο Ζυλ Φρουσιέ δέν μπορούσε να καταλάβη πώς ήξεραν με τόσες λεπτομέρειες τό έγκλημά του. Τό παράδοιο είνε ότι κι' ο Λαντόκ ήταν άπαρηγόρητος. Έπικοπετόταν τακτικά τον Φρουσιέ στο κελλί του και δέν τον έγκατέλειπε ως τη μέρα, που τον πήραν από την φυλακή, για να τον άδηγήσουν στη λαμητήμιο! Κι' έτσι, κανείς δέν κατάλαθε ότι ο Μπερνάρ Λαντόκ ήταν ένας «καταδοτής».

Υπάρχουν ώστόσο κι' οι τυχαίοι «καταδοτές», οι όποιοι προδίνουν μια συμμορία, που την άκουσαν να σχεδιάζη τό «κόλπο» της, ή την είδαν την ώρα της δουλειάς της. Αυτό είνε πολυάριθμο! Μά πάντα σχεδόν πληρώνουν με τη ζωή τους την φλυαρία τους. Τό ίδιο έπαθε κι' ο Έδμόνδος Περισώ, ένας νεαρός μηχανικός, ό όποιος είχε άκούσει σ' ένα ύποπτο κέντρο τρεις κακοποιοί να καταστρώνουν τό σχέδιά τους, για τη διάρρηξι μιας Τραπεζής κι' είχε άδηγήσει τους αστυνομικούς στο νυχτερινό «ραντεβού» των κακοποιών. Ο Έδμόνδος Περισώ, λίγες μέρες μετά τη σύλληψι των τριών λαποδοτών, βρέθηκε δολοφονημένος! Οι σύντροφοί των κακοποιών είχαν φροντίσει να «ξεκαθαρίσουν» τον άνόητο «καταδοτή».

Νά τώρα και μια πολύ περιεργη περίπτωση βουθών της αστυνομίας. Ένας νέος, ηλικίας 17 χρόνων, ο Μπατέν, παρουσιάστηκε ξανά βράδυ στον άστυνόμο του τμήματος του Σαιν-Μαρτέν και του έπλε με φω-

Τρεις κακοποιοί κατέστρωναν τα σχέδιά τους για τη διάρρηξι μιας Τραπεζής

νή, που έτρεμε από την αγωνία:

—Κύριε αστυνομέ, αυτή τη στιγμή, στον αριθμό 20 της οδού Λερουί, δολοφονούν μία γυναίκα! Άκουσα τις σπαραχτικές φωνές της κι έτρεπα να σās ειδοποιήσω.

Τός τμήμα άναστατώθηκε κι ένας πλήθος αστυνομικών, έτρεξε στην ύποδειχθείσα διεύθυνση. Έκει πέρα πράγματι άκουσαν σπαραχτικές φωνές. Μά δεν γινόταν κανένα έγκλημα. Ήταν ό συνηθισμένος καυγάς ενός άνδρουγούου! Τό περίεργο τώρα είναι ότι κι ό μικρός εκείνος ήξερε ότι δεν γινόταν κανένα έγκλημα, αλλά είχε δημιουργήσει αυτή την αίματηρή ιστορία, γιατί ήθελε να δείξει στους άστυνομικούς ότι μπορούν να άνακαλύψουν θάυμασια έναν κακοποιό, φτάνει να τον έσπαιραν κι αυτόν στην άστυνομία. Ένοιείται ότι όχι μόνο δεν έγινε άστυνομικός, αλλά έφαγε και της χρονιάς του από τούς σταυρωτήδες!

“Όσο για τις γυναίκες του ύποκόσμου, είναι ή καλύτερες «κατοδότες»! Σπανίως δίως εργάζονται για λεφτά. Συνήθως προδίδουν τό φίλο τους, ή τόν φίλο μίας φίλης τους από ζήλεια, ή από εκδίκηση. Ύπάρχουν ώστόσο και γυναίκες, που ζούν από τό άπάγωμα της «καταδότης». Νά ένα τέτοιο παράδειγμα:

Ή Μαρούς Μαροζά ήταν ή πιο ώμορφη κι ή πιο εύθυμη χορεύτρια ενός νυκτερινού κέντρου της Μοναμάρτης κι είχε ένα

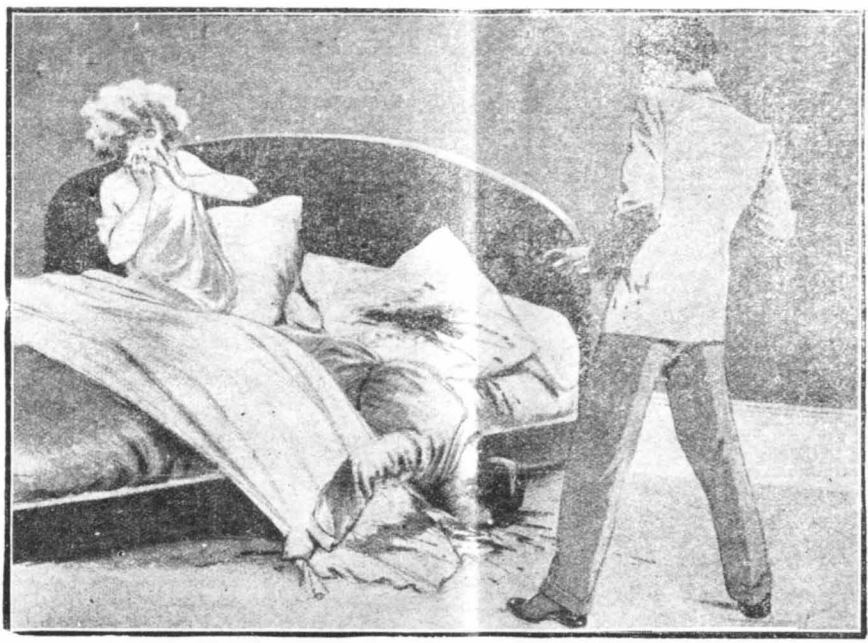
πλήθος από πλούσιους θαυμαστές. Είχε όμως κι έναν φίλο της καρδιάς, τόν Ράλφ, έναν τύπο κακοποιού και κοκαϊνομανούς, που είχε πάντα δολοφονίες με την άστυνομία. Ή ώμορφη Μαρούς λοιπόν ύστερα από λίγο, άρχισε να τόν βαρύνει. Και για να γλυτώσει από τούς εκθέσεις του, απέκάλυψε στην άστυνομία ένα παλιό έγκλημα του φίλου της.

Ό Ράλφ, έδω και τρία χρόνια, είχε μπει στο σπίτι του πλουσιού έμπόρου Ζώρζ Βασέ, για να τόν σκοτώσει και να τόν κλέψει. Έφτασε λοιπόν στην κρεββατοκάμαρά του και τού έκοψε τό λαιμό κι ένα μαχαίρι. Ό έμπορος έβγαλε ένα βογγητό πόνου και σωριάστηκε στο πάτωμα αίμόφυρτος. Μά την ίδια στιγμή άναψε τό φός κι άκούστηκαν ή σπαραχτικές κραυγές της γυναίκας του, που κειμήταν δίπλα του και την όποια δεν είχε αντίληψη ό δολοφόνος. Χωρίς να διαστράψει, της έπετέθη κι εκεί άπάνω στο αίματωμένο κρεβάτι, της βύθισε τό μαχαίρι στην καρδιά. Ή άτυχη γυναίκα δεν πρόλαβε να βγάλει ούτε μία κραυγή πόνου. Ό άπαισιος έγκληματίας κερτόπιν, άνοιξε όλα τα συρτάρια, πήρε τά λεπτά και τά κοσμήματα που βρήκε κι έξηφανίσθη.

Την άλλη μέρα, όταν άνεκαλύφθη τό έγκλημα, άναστατώθηκε ή άστυνομία κι ύστερα από έπίμονες έρευνες, ούνελαβαν ώς δολοφόνο τόν ύπάλληλο τού έμπόρου, Ζάν Μαρλύ. Ό άτυχος Ζάν Μαρλύ καταδικάστηκε λοιπόν σε είκοσι χρόνια καταναγκαστικά έργα και στάλθηκε στη Γουιάνην. Ό Ράλφ όμως έκανε την άνοσηία να διηγηθή κάποτε αυτή την ιστορία στην ώμορφη φίλη του. Κι εκείνη, για ν' άπαλλαγί από την έννοχλητική συντροφία του, την απέκάλυψε στους άστυνομικούς. Τό αποτέλεσμα τώρα τό καταλαβαίνετε. Ό Ράλφ συνέληφθη. Έγιναν άμέσως άνακρίσεις, έξακριβώθηκε ότι ήταν ό δολοφόνος τού Βασέ κι ό Ράλφ στάλθηκε στη Γουιάνην, για ν' αντικαταστήσει τόν ήλιον ύπάλληλο τού έμπόρου, που είχε πέσει θύμα μίας τρομαχτικής

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

- Τό ρολόγι σε κάθε ώρα κάνει 18.000 χτύπους και σε κάθε χτύπο τό έκκερμέ του — αν είναι ρολόγι τού τοίχου — κινείται σε άπόσταση 35 πότων.
- Αηλαθή σε 24 ώρες τό έκκερμέ τού ρολογιού διανύει μία νοητή άπόσταση ενός μιλίου.
- Σε μερικά γώρες της Άνατολής πιστεύουν ότι ή καλύτερη γέννηση τήν ή...
- Στό Άννάι, μάλιστα, οι ύθαγενείς έχουν ειδικούς «ντελάιδες», οι όποιοι τούς καταριώνται μεγαλοφώνως.
- Έπίσης οι Άνωσίτες, για να διώξουν τά πονηρά πνεύματα, σε κάθε νέο φεγγάμι πετροβολούν και καταριώνται τά σπίτια τους.
- Τό πρώτο κινηματογραφικό φιλμ είχε μήκος 12 μέτρων και τίτλο «Ό Έρως τού Στρατιώτου».
- Παχτηκε δε στην άδυνα της «Άλάμπρας», στο Λονδίνο.
- Ή Εύρωπαική Άλασις της Άφρικής κατοικούνται από 500.000 άρκεούς και 3.173.358 μαιμούς.
- Στην Άγγλία καλλιεργούνται σε θερμοκήπια 6.000 τόννοι ντομάτες και 500.000 δωδεκάδες άγγουρία.
- Στην Άμερική υπάγχει ένας θηλυός τζόκεϊ.
- Άρχει να ίσπότη από ήλικίας 12 χρόνων κι άνοείται Έμμα Μπριζουέλι.

—Στην λίανη της Άφρικής Κοράσι, για να προκαλέσουν την έμφάνση τού Ίερου Κροκοδείλου, στον όποιον πιστεύουν οι ύθαγενείς έξοφούν τά μετωπά τούς κωκίνα.

—Από χιλιάδες προστήρια φέρθηκαν απο διεφθέρηδα τόν περιμένο μήνα στο δάσος τού Μορεναίου, στην Άγγλία.

—Από χιλιάδες λίρες προσέφθηκαν και ώπιάς στη δεσποινίδα Τομικο Κορόδα, μία ώμορφή σερβότογα Ίουπονίδα 16 χρόνων, σ' ένα ξενοδοχείο της Γουαζάμα, από ένα έδοομηντάρη Άμερικανό θαυμαστή της, ύπό τόν όρο να τόν παντρευτή.

- Στις περιήμιες φυλακές Σιγκ-Σιγκ, στην Άμερική, έγιναν τελεταία τά έγκλίνα της «Λέσης των Ίσοδικών».
- Στην Ίσλανδία τ' άλογα πεταλώνονται με τά κέρατα των προβάτων.
- Και στο Σουδάν τούς φορούν κοντές κάλτσες από δέρμα καμήλας.
- Ύπάρχουν μερικά έντομα, τά όποια εκτελούν χρεμ...δοντογλυφός ...
- Τά έντομα -δοντογλυφίδες εισέρχονται μέσα στα άνοιγμένα σώματα των κροκοδείλων και τούς καθαρίζουν τά δόντια.
- Ό ούρανός δεν έχει μελέ χρώμα σ' όλα τά ύψη.
- Τελευταία σχετικά πειράματα άπέδειξαν ότι σε ύψος 13 μιλίων ό ούρανός έχει χρώμα μαυί - λευκόφαιο, και σε μεγαλύτερο ύψος χρώμα λευκόφαιο - σκετινέο.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

δικαστικής πλάνης. Καθώς βλέπετε, λοιπόν, οι «καταδότες» βοηθούν πάρα πολύ τούς άστυνομικούς στη δουλειά τους. Μά τό έπάργγεμα τού «καταδότη» δεν είναι μόνο έπικερδές, είναι κι έπικίνδυνο! “Όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι ξεγραμμένοι από τούς διαφόρους κακοποιούς, οι όποιοι φροντίζουν με την πρώτη εύκαιρία να τούς ξεπαστρέψουν.